

21

Quidam autē ex macedibus nomine peuletus
stans iuxta locum alexandri ac ploratu magno
dicebat. maxime imperator philippus rex geni-
tor tuus bñ gubernavit nos et regnum suum
Deo largitas et bonitas tua quas in ore et ope-
re habuisti a quo estimari potest. Tunc exie-
it alexander de strato suo et dedit sibi alapas in
fronte et cepit amare flere in macedonica lingua
et dicere. Deu me miser et infelix alexandri mo-
ritur et macedonia minuetur. Tunc omnes ma-
cedones ceperunt flere et magna voce dice. Me-
lius fuerat nobis omnis mori teū. q̄a scim⁹ q̄ p̄
mortem tuam regnum macedonie non stabit. ve-
nobis miseris ubi nos dimittas dñe alexander
et solus pergis sine tuis macedonib⁹. Alexander
plorans et suspirans dicebat. o macedones am-
modo nomen vrm̄ nō dñabitur super bābaros
Tunc direxit athenam in templum appollinis
pelponam auri. indumentū stragitis auream
sedem. Similia direxit omnibus templis et pre-
cepit afferri mehositam terram et mixiā et th⁹
et crolodina. et iussit post mortem suā hys vi-
gi corpus eius. quia hee cause dicūt incorrupta
seruare corpora humana. **D**e morte alex-
andri precepit philippo fratri **T**andem
suo qui vocabatur arideus ut de centū
talentis auri faceret sibi sepulchrum